

Poštovani članovi Komisije za žalbe

Poštovana gospođo Novaković

Ja sam sestra tragično nastradalog 8. aprila Gorana Ilića iz sela Knežica kod Niša. Obraćam vam se ne da bi opravdala ili podržala to što je moj brat uradio, već da javnost sazna da u vašim izveštavanjima o toj tragediji nije bilo istine i o "Kodeksu novinara Srbija" koji nisu bili poštovani u ovom slučaju.

- istinitost izveštavanja
- odgovornost novinara
- novinarska pažnja
- odnos prema izvorima informacija
- poštovanje privatnosti
- zaštita privatnosti
- zloupotreba neznanja
- nasilni sadržaji

Obraćam vam se povodom teksta od 10.04.2016. u listu Večernje novosti, pod naslovom "Stravični pir pijanog komšije".

Tog 10. aprila, a i kasnije pojedini mediji koristeći našu tragediju, a zarad senzacionalizma i u trci za što većim tiražom mom pokojnom bratu su pripisivali najteže i najgore mogući epiteti. Ja sam žena srednjeg obrazovanja, a vi ste školovani, pametni i umni ljudi pa mi recite: "Da li je bilo profesionalizma i etičkih normi kod vašeg kolege dopisnika iz Niša, koji je izveštavao o ovoj tragediji?". Izveštavali su blagovremeno, moja zamerka i pitanje je: "Da li su informacije bile potpune i istinite i da li je javnost saznala pravu istinu? Nije zato što ste su slepo držali druge strane i slepo im verovali, oni su ih iskoristili da bi bezočnim, bestidnim i besramnim lažima ocrnili mog brata, jer je jednom od njih bilo u interesu da se ne sazna "prava istina" koja je javna tajna u selu. Dali su sebi za pravo da ne poštuju privatnost i identitet mog brata, pa su umesto inicijala napisali njegovo puno ime i prezime.

Podnaslov "Pivo pre zločina" - dotični je izjavio više od 30 godina sam mu pomagao kao najrođenijem, bezočna laž, pitam se samo čime je on pomagao mog brata? Iskoristili su njegovu izjavu vezanu za pivo i dotične u tekstu, koja je besramno i bestidno lagala, da je moj brat bio pijan, što je njoj bilo u interesu, pa su pridružili njihovim lažima napisavši naslov "Stravični pir pijanog komšije", što je daleko od zdravog razuma i prave istine.

Zamerka na tekst je da su u njemu pomenuta i moja deca, kao i moj otac u kontekstu rekla-kazala ili su ovu informaciju dobili od nadležnih istražnih organa ili za njih važi ona stara "kadija te tuži, kadija

ti sudi". Dalje u tekstu dotična kaže da je moj brat vikao kad je upao s nožem u dvorište, kako onda dotični nije čuo tu viku, a čuo je njeno zapomaganje - bezočna laž. Gospoda novinari daju sebi za pravo da samovoljno i po svom nahođenju nekom pripisuju epitete, a da pritom ne razmišljaju o osećanjima nas neposredno pogođenih osoba tom tragedijom. Da su imali profesionalca na terenu, on bi se sigurno potrudio da čuje obe strane i sazna pravu istinu. Ne bi napisao podnaslov "motiv odneo u grob" i ne bi napisao "opkoljen ubica zapalio brvnaru i pucao u sebe".

Za sve vas, vaše kolege novinare i celokupnu neobaveštenu javnost

Istina je: da moj brat, niti je bio pijan, sumanut, pomahnitao i monstrum, već prebijen od strane bračnog para u njihovom dvorištu neposredno pre tragedije. Postoje i svedoci koji su čuli njegovo dozivanje: "upomoć upomoć, ubiše me". Tokom prebijanja mog brata i međusobno su se povređivali, udarali su ga čak i lopatom. Znali su da ima problem sa kičmom i da ne može da im pruži veći otpor, a kad se izvukao rekao im je "e sad će vidite". Znali su da su ga teže povredili, znali su i da je otišao po oružje, zato se dotični par sakrio u kuću, a na dvorištu su ostale devojka i baba. Komšinica je srela mog brata, videla da nosi pušku, rekla mu dobro veče, on je otpozdravio, kad je stigla do ulaznih vrata čula je njegovo dozivanje: "izađi devojko" ne mislivši na devojku koja je već u dvorištu, već na njenu majku koja se sakrila u kući zajedno s mužem i koja je podjednako odgovorna za tragediju koja se desila. Posle prebijanja u nastavku besa i u tako afektivnom stanju on je uradio to što nije trebalo da uradi. Da nije bilo požara, sigurno bi bilo eshumacije i obdukcije.

Dušica Kostić